

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἐστίας»: Ἐν ἑδρᾷ Ἀγγέλου, ἀρ. 9, ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΕΣΤΙΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 339

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θ. ΠΑΤΗΡ Κ. ΝΣΤΑΝΤΙΟΣ, μυθιαστορία Α. Ἀλεξού. Μετάφρασις Π. Γ. Φέρμπτου.

ΚΩΔΗΣ ΔΑΝΙΑ.

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ ΖΥΘΟΠΟΤΟΥΝ.

ΤΟ ΦΙΛΟΚΕΙΟΝ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ἐπισήμων στρατηγῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΔΑΝΘΕΙΑΙ — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τρωϊκά σκηνὰ ἐν Λονδίῳ. Ἐν Cromwell - House τοῦ Λονδίνου δις ἐπιδείχθη κατ' αὐτὰς ἐν μορφῇ δράματος ὁ περὶ Τροίας μῦθος. Τὴν ἀπέκρινον ἕλιν Γλιᾶδος καὶ Ὀδυσσεύς μεταποίησαν εἰς δράμα ὁ ἔξοχος καθηγητὴς Wagr, τῆρας μὲν ἐκ τῶν ἐνόντων τοῦ βυρρικούς ἐξαμέτρος ἐν τῷ ἑλληνικῷ κειμένῳ τῆς τραγωδίας του, ἐρμηνεύσας δὲ μετὰ πλείονος ἐλευθερίας τὴν εἰς τὴν ἀγγλικὴν μεταφράσιν. Τὸ δράμα ἐπιδείχθη πρῶτον ἐλληνιστῶν, τῆ δὲ ἐπαύριον ἀγγλιστῶν. Τὰ κατὰ τὴν σκηνογραφίαν, τὰς στολὰς, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὑπόκρισιν ἐπένουσαν καὶ ἠρτίωσαν ὁ πρόεδρος τῆς βασιλικῆς γραφικῆς Ἀκαδημίας σὺρ Φρειδερίκος Λεϊκτωρ καὶ οἱ κορυφαῖοι τῶν θιασωτῶν του. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ χορὸς ἐποίησαν αἰσθησιν καταπληκτικὴν εἰς τὸ πολυάριθμον σφόν ἀκρατήριον. Ὁ Γλιᾶδος ἐμολόγησεν, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ παρασταθῇ ὁ βίος καὶ ἡ τέχνη τῶν βυρρικών χρόνων πιστότερον καὶ ἀκριβέστερον παρ' ὅσον ἦσεν ἐγένετο κατὰ τὰς δύο ἐκείνας ἐστῆρας. Ἐκάστη σκηνὴ πλείστα ἐμφυλον εἰκόνα ἦτο: σύμπλεγμα προσώπων, ἀντιστοιχοῦντων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ ἀνεφάντητου ἐκείνου μύθου. Ἐν τῷ πρῶτῳ συμπλέγματι σπεύδει ἡ Ἀφροδίτῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχασίν της, κομίζουσα τὸν Πάριν πρὸς τὴν καλλίστην καὶ εὐειδεστάτην τῶν γυναικῶν. Ἡ Ἐλένη κἀθίεται σόνουεν, ἐν ᾧ ἡ Πειθὸς ψευθίζει πολλὰ εἰς τὸ οὐδ' αὐτῆς. Ἀδράτος ἡ Ἀφροδίτῃ αἶρει τῆς Ἐλένης τὸν πέπλον καὶ τὴν ἀποκαλύπτει τῷ Πάριδι, ὅστις τὴν θεάταν μετὰ θυμωσίου καὶ συγκινήσεως, παρόντος ἐγγύς καὶ τοῦ Ἔρωτος. Τὸ πῆδον τῆς Τροίας ἐγράφη οἶον φαίνεται ἀπὸ τῶν λόφων τοῦ Κισσαρλίου. Ὀλίγον προσωτέρω φαίνονται ὁ Ἐλλήσποντος, ἡ Ἰμβρος καὶ ἡ Σκυροβράκη. Ἐπὶ τοῦ πῆδου ἴστανται αἱ κλισίαι καὶ αἱ σκηνὰί τῶν Ἀχαιῶν, τὰ δὲ πλοῖά των εἶνε ἀνελευκασμένα εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτῆν. Ἀριστερότερον αἱ Σκαῖαὶ Πύλαι κοσμοῦνται δὲ ἀξέστῳ ἀναγλύφῳ λέντων δειξάσθαι δὲ καθαράται βωμὸς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸ Πηλλάδιον. Ἐνταῦθα αἱ γυναικες μάτῃν εὐχονται τῇ θεῷ ἐν ᾧ μάχονται αἱ ἄνδρες των ἔνταῦθα ἡ Ἐλένη οἰκτιρεῖ τὴν πράξιν τῆς ἐνώπιον τοῦ Πριάμου ἔνταῦθα ἀποκατατίθει τὴν Ἀνδρομάχην ὁ ἔκτωρ ἀπερχόμενος εἰς τὴν μάχην. Ἀπλουστάτη φαίνεται ἡ τοῦ Ἀχιλλεύου κλισία, ἔνθα ἔξαγοράζει ὁ Πρίαμος τὸν νεκρὸν τοῦ ἔκτορος. Πίλιν ὅμως ἐμφανίζονται αἱ Σκαῖαὶ Πύλαι, καὶ ἐν ἀπεριγρίπτῳ καλλοῦ καὶ ἀρίστῳ πένθει ἡ Ἀνδρομάχη, ἡ Ἐκάβη, ἡ Ἐλένη, ἡ Καστάνδρα καὶ ὁ χορὸς τῶν

Τρωϊδῶν πενθοῦσι τὸ ἔρκα: τῆς Τροίας. Ἡ ἀπλότης, τὸ ποικίλον τῶν στολῶν, ἡ τοῦ πένθους ἔκφρασις ἔχει πολλὸ τὸ ἐπαγωγόν, παρκαίνει δὲ τὸν κύριον μῦθον τῆς Γλιᾶδος. Τὸ λοιπὸν τοῦ δράματος: στρέφεται περὶ τὰς τύχας τοῦ Ὀδυσσεύς. Πρῶτον σύμπλεγμα εἶνε τὸ τοῦ ἰθακησίου ἦρωος ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Κίρκης. Ἡ Κίρκη παρασκευάζει τὸν οἶνον ὁ Ὀδυσσεύς τὸν λαμβάνει ἐκ τῶν χειρῶν της: εἶτα δὲ παραδίεται ἡ Κίρκη ὀμνούσασα, ὅτι θὰ ἐπαγαγῆ τὸν εταίρους τοῦ ἦρωος εἰς τὴν πρῶτην μορφήν των. Τὰ αὐτὰ συνονόμουσιν ἀρρήτως: τέσσαρες τῶν θεραπεινῶν της. Ληκπὸν εἶνε τὸ πανόραμα τῆς Ὀυγυγίας: τῆς Καλυψούς καὶ τῶν νομφῶν αὐτῆς: εἶτα δὲ τὸ μέγαρον τοῦ Ἀλλινόου καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἦρωος. Ἡ σκηνὴ τῆς Νκουσιτίας ἀπέσπασεν ἐπανειλημμένως: τὰς ἐκφυγμίας τῶν θεομένων. Τελευταία εἰκόνα εἶνε ἡ τῆς μνηστειροπονίας, ἐν ᾗ Ὀδυσσεύς καὶ Τηλέμαχος χειραγωγοῦνται ἀοράτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ δράμα θὰ διδάχθῃ τὸ τρίτον μηνί: Ἰουλίῳ πρὸς τὴν μὲν τοῦ κ. Σλίμν.

Τὸ πέμπτον καὶ τελευταῖον τόμου τοῦ μεγάλου ποιήματος τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ «Ἡ παράδοσις τῶν αἰώνων» τὴν ἐκδοσιν ἀγγέλλουσιν αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν ἡ «Ἐφημερίς τῶν Σουητησέων» ἐτύχημά της θεωρεῖ νὰ δημοσιεύσῃ ἐκ τοῦ τόμου τούτου σελίδα, ἐν ᾗ καταχωρίζεται ποίημα «εἰς τὴν Ἑλλάδα», ὅπερ κατ' αὐτὴν θέλει καταλάβει: ἐξέχουσιν ἐν ταῖς ἐργοῖς τοῦ γεραιοῦ ποιητοῦ θέσιν. Εἶνε δὲ τοῦτο ποιητικὸς ὁμοιασμός: ἐραστοῦ καλοῦντος τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποῖαν ἐνθουσιάζει: καὶ ὅφ' ὅλας τὰς ἐπιφύσεις ἐπιναεῖ καὶ ἐξείρει.

Ἐν τῷ δανικῷ περιοδικῷ συγγράμματι: «Ἡ Νεολογία μας», ὅπερ εἶνε τὸ εἰδικὸν ὄργανον τῆς Δανίας καὶ Νορβηγίας διὰ τὰ παιδαγωγικὰ ζητήματα, ὁ διαπρεπὴς Δανὸς ἑλληνοστῆς κ. Ἰωάννης Πίος δημοσιεύει μακρὰν πραγματείαν ἰν Περὶ γλώσσης καὶ ἐκπαίδευσιν: ἐν τῇ τῶν Ἑλλάδων (Nogle Meddelelser om Sprog-og Skoleforhold i Grækenland). Ὁ φιλέλλην καθηγητὴς μετ' ἀγάπης περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀσχολούμενος εἶνε πρὸ πολλοῦ ἦσεν γνωστός: καὶ ἐκ προηγουμένων αὐτοῦ ἀξιολόγων δημοσιευμάτων εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἑρμῆσιον, καὶ λίαν προσφιλῆς αὐτῷ διὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τὰ εὐμενῆ αἰσθηματα, ἅτινα ἐκδηλοῖ πάντοτε πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα.

Μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1882 ἐξεοδόντο ἐν Γαλλίᾳ 3,716 ἐφημερίδες, ἡ ἄλλα παντοειδῆ περιοδικὰ δημοσιεύματα, ὧν 1,505 ἐν Παρισίοις καὶ 2,211 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Τῷ 1881 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδομένων ἐφημερίδων καὶ παντοειδῶν περιοδικῶν ἦτο μόνον 3,272, ὧν 1,343 ἐξεοδόντο ἐν Παρισίοις, 1,929 δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τοῦτέστι τῷ 1882 ἐγένετο αὐξήσις κατὰ 444 δημοσιεύματα, ἐξ ὧν 118 τῶν Παρισίων καὶ 356 τῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες μεγάλαί ἢ μικραὶ τὸ σχῆμα ἦσαν ἐν ὅλῳ 1,120 ὧν 82 τῶν Παρισίων, καὶ 1,038 τῶν ἐπαρχιῶν.

Δύο φιλόανθρωποι σύζυγοι προσήνεγον εἰκοσιπεντακισχίλια φράγκα εἰς τὴν ἱατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων, πρὸς ἴδρυσιν βραβείου, ἀπονεμησομένου ἀνευ διακρίσεως ἐθνικότητος: καὶ ἐπαγγέλλονται, πρὸς τὸν ἀνακαλύψοντα φάρμακον ἀναμφισβητήτως θεραπευτικὸν τῆς διφθερίτιδος. Μέχρι δὲ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φαρμάκου, οἱ τῆς δωρεᾶς ταύτης τόκοι ὀλέσθαι χρησιμεύει εἰς βραβεῖον ἐνθαρρύνσεως, ἀπονεμόμενον κατὰ δύο ἔτη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας εἰς τοὺς κρηθισμένους ἀξίους τοιαύτης ἀμοιβῆς.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεγινώθη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ κρίσις τῆς ἐπὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτροπῆς: ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς κ. Βίρρα. Ἐν τῷ ἐρετινῷ διαγωνισμῷ μία μόνη ὑπεβλήθη συγγραφή. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ τοιαύτου προήλοε, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε θέματα ῥητὰ διὰ τὰ ἔτη 1884, 1885, 1886 καὶ ἕκαστος ἐπεφυλάχθη ἵνα πραγματευθῇ ἐν ἐκ τῶν θεμάτων τούτων. Μετὰ λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῆς μόνης ὑποβληθείσης συγγραφῆς «περὶ ἐλωθῶν πυρετῶν» ἡ κρίσις κατέ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

2887 τριτοῦ 9

[9 Ιουλίου (Πέμπτη) 1883.]

Ἡ Κυβέρνησις, ὡς βεβαιούται, διαπραγματεύεται μετὰ βελγικῆς ἑταιρίας τὴν παραχώρησιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ναυπλίου, Τριπόλεως, Καλαμών, Τριφυλίας, Πύργου, ἐπὶ καταβολῇ ἐράπης 25,000 δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον, οὕτω δ' ἐλπίζεται ἐντός τριετίας νὰ συνδεθῇ ὁλόκληρος ἡ Πελοπόννητος διὰ μεγάλου σιδηροδρομικοῦ δικτύου. Ἐπίσης βεβαιούται, ὅτι ἡ κυβέρνησις εὐρίσκειται εἰς διαπραγματεύσεις μετ' αὐστριακῆς ἑταιρίας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Λαρισσῆς μέχρι Θεσσαλονίκης, πλείους 1' 41 ἐπὶ τόκῳ 5 % καὶ ἀντὶ 150,000 κατὰ χιλιόμετρον. — Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» δ' ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργῶς κ' Ῥοδῶς ἀντικαταστήσεται ὁσούνδ' ὑπὸ τοῦ ὑποναυάρχου κ. Τομπάζη. Καὶ οὗτος μὲν θ' ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλέως, ἐκείνος δὲ ἴσως ἀποχωρήσῃ καὶ πρὸ ταύτης. — Αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν δικύφων οἰκονομικῶν ἀρχῶν τῆ ἐντολῇ τοῦτου ἐκτελεσθεῖσαι προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νέων φόρων, καὶ αἱ ληφθεῖσαι χάριν τοῦτου πληροφορίαι, ἔπεισαν τὴν κυβέρνησιν ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐκ τῶν φόρων τούτων ἀποδοθησόμενον τῷ δήμοσι μὲν ἔσται πολλὸν πλεον τοῦ προϋπολογισθέντος. Τοῦτου οὕτως ἔχοντος ἡ κυβέρνησις ἐθεώρησεν, ὅτι τὸ καθήκον ἐπέβαλλεν αὐτῇ ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἐργασθῇ πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἀποδαίνει ἐπαχθεστέρα τῆ ἡμετέρα κοινωνία. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤρξατο διαπραγματευσομένη πρὸς τραπέζικους οἴκους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, προσεναχθίνοντας ἐπὶ τούτω, ὅπως συνομολογήτῃ δάνειον. Τὸ δάνειον τοῦτο θ' ἀπεριλάβῃ πρῶτον μὲν τὸ ποσὸν τῶν 72 ἑκατομμ. δραχμῶν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς Τραπεζικὰς ὀφειλομένων, ὅπως διὰ μιᾶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀρθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία δειύτερον δὲ ποσὸν ἴσον πρὸς ἄλλα ἐψηφισμένα μὲν, ἀλλὰ μὴ πραγματοποιηθέντα δάνεια, προωρισμένα εἰς δημοσίαις ἔργα καὶ ἰδίως τῆς συγκοινωνίας καὶ εἰς ἄλλους σκοπούς σπουδαίων δημοσίων συμφερόντων, καὶ τὰ ὅποια δάνεια, ἂν δὲν συνίπτεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, θ' ἀνωμολογοῦντο κεχωρισμένως. — Χθὲς ἔληξεν ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἀναφορῶν προθεσμία καὶ ἐγένετο ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ὑπὲρ τοῦς 120 ἀνέρχονται οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι, πέρσδροι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι. Διὰ τὸ δημοαρχικὸν δὲ ἀξίωμα ἰδίᾳ ὑποψήφιοι εἰσὶ 5, ὁ νῦν δήμαρχος κ. Δ. Σ. Σοῦτσος, ὁ κ. Κ. Φρεαρίτης, ὁ κ. Μ. Μελάς καὶ οἱ κκ. Ν. Καλλιφρονᾶς καὶ Ἀ. Δαλέκος. — Διὰ Β.Δ. τῆς 25 Μαΐου ἀποπέλλονται εἰς Δανίαν οἱ ὑποπλοίαρχοι κύριοι Κοσμᾶς Ζῶτος καὶ Ἀνδρέας Γαρουφαλιάς ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰ γενησόμενα γυμνάσια τορπιλλῶν. — Εἰς Βῶλον ἀφίκετο τὸ ὀλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «Πηνελόπη» κομιστὰν ὀλίκην διὰ τὴν ἑταιρίαν τοῦ ἐκείθεν εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου. Ἐκομίσθησαν δὲ καὶ αἱ σιδηραὶ γέφυραι αἱ προωρισμέναι εἰς τὴν ζεύξιν τῶν ποταμῶν. Ἐν γένει δὲ αἱ ἐργασίαι προβαίνουσιν, ἢ δὲ στρώσις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς πλησιάζει εἰς τὸ χωρίον Τσουλάρ, ἀπέχον τεσσαρᾶκοντα χιλιόμετρα τῆς πόλεως Βῶλου, ἤρξατο δὲ καὶ ἡ στρώσις τῆς γραμμῆς ἀπὸ Βελεσίνου εἰς Φέρσαλα. — Ἡ μεταβάσις ἐντεῦθεν ἐπιτροπῆ ἐκ Βάρνης ὅπως ἐκλέξῃ τὸν κατάλληλον ἐν Θεσσαλίᾳ τόπον πρὸς ἐγκατάστασιν ἑλλήνων ἐκείθεν μεταναστῶν ἐπανήλθε, κατὰ τῆσαν δὲ πιθανότητα ἡ μετανάστευσις των ταχέως θέλει πραγματοποιηθῆ. Τόπον ἐγκαταστάσεως ἐξελέξαντο ἰδίως μεταξύ Ζίρκου καὶ Τρικυλίου.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

ΠΟΝΗΜΑΤΑ

2887 τριτοῦ 9

ΚΥΚΛΑΔΙΚΑ, ἦτοι γεωγραφία καὶ ἱστορία τῶν Κυκλάδων νήτων ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων μέχρι τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Φράγκων. (1874) δρ. ν. 5.
ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑ Μακεδονίας, Πείρου καὶ Θεσσαλίας κατὰ τὸν Émile Isambert, δρ. 5.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ περιγραφικὰ τῶν Κυκλάδων νήτων κατὰ μέρος. Ἄνδρος, Κέως, μετὰ γεωγραφικῶν πινάκων, δρ. 5.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, ἑποποιία βυζαντινῆ τῆς 1' ἑκατονταετηρίδος, κατὰ τὸ ἐν Ἄνδρῳ ἀνευρεθὲν χειρόγραφον (ἀντὶ 5) δρ. 2 50.

ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Paul de Saint-Victor, les deux masques (Μεταφράσις) δρ. 1.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΘΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩΝ. Διανέμεται δωρεάν ὑπὸ τῶν καταστημάτων Ἄνδρ. Κορομηλά.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

τῶν περὶ τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα συνταχθέντων Πολιτευμάτων καὶ ἄλλων ἐπισήμων πράξεων ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1832.

ἑπο

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑ

Τὸ μέχρι τοῦδε ἐκδοσόμενον μέρος αὐτῆς τῆς συλλογῆς τεύχη 11 εὐρίσκονται παρὰ τῷ ἐκδότῃ καὶ τιμῶνται ἀντὶ δρ. 28.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Β'

Σύγγραμμα βραβευθὲν ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΩΝ 4

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ μόνον 1 φράγκου. Διὰ τοῦς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ τάχῳ δρομικῶς ἀποστελλόμενον φρ. 1, 20.

Πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας» :

Dictionnaire historique et critique par P. Bayle 1740. Τόμ. 4 εἰς φύλλον δεδεμένοι. Δρ. 20.

Cl. Salmastii = Plinianae excertationes 1629. Τόμ. 2 δεδεμ. Δρ. 12.